

ДО

МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА

МВХ. № 52 / 29.09.17

Относно: становище по проект за ЗИД на ЗУЧК

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Във връзка с процедурата за обществено обсъждане на проект за ЗИД на ЗУЧК Ви представям становището на Асоциация на парковете в България. По представения проект предлагаме следните бележки и предложения:

1. Относно чл. 6а
 - 1.1. Посоченото класифициране на плажовете е прекалено академично, не създава права и задължения за гражданите и юридическите лица и като такова не е подходящо да бъде част от ЗУЧК. Ако е необходимо, то трябва да се включи в подзаконов нормативен акт.
 - 1.2. В ал. 3 не е ясно посочено какви са тези подгрупи
2. Относно чл.6б
 - 2.1 Тази нова класификация, различна от посочената в чл. 6а, отново е неясна, не създава права и задължения за гражданите и юридическите лица и като такава не ѝ е мястото в текста на закона. Ако е необходима, то тя трябва да бъде включена в подзаконов нормативен акт.
 - 2.2. Два електронни регистъра за групирани и класифицирани плажове не са необходими. Отбелязваме липса на публичен регистър на плажове, като изключителна държавна собственост, с техните характеристики.
3. Относно чл.7 ал. 5 – Управлението на държавните имоти не може да се основава само на отдаването им под концесия или под наем. Задълженията на Министерство на туризма по отношение управлението, стопанисването и опазването на плажовете трябва да бъдат описани подробно.
4. Относно чл.17а
 - 4.1 Разпоредбите на новата алинея 2 не попадат в обхвата на значението на глава Зони за териториално устройствена защита и трябва да бъдат включени в самостоятелна глава, касаеща Опазване на Черноморското крайбрежие. В нея трябва да бъдат включени и разпоредби, касаещи други консервационно значими части от крайбрежието като езера, лагуни, лимани, влажни зони, клифов бряг и т.н.
 - 4.2 Забраната за поставяне на плажни принадлежности върху дюните предполага изключването им от площта и обхвата на плажовете. Няма правна логика при тези забрани дюните да бъдат отдавани под концесия или наем. Предлагаме ако тази разпоредба се запази да се променят текстовете в закона и дюните да бъдат изключени от обхвата на плажовете.
 - 4.3 Между строителството и поставянето на преместваеми обекти в ал.1 и поставянето на плажни принадлежности в новата ал.2 има множество дейности, които водят до увреждане на дюните и те не са забранени, като например – разораване, насипване, разкопаване, залесяване, засаждане, затревяване, обработка и т.н. Предлагаме те също да бъдат включени в забраните.
 - 4.4. Обръщаме внимание, че дюните са динамично образувание и различните видове преминават естествено от един в друг, в зависимост от въздействието на морето, дъжда

и вятъра. В този смисъл опазването само на ограничен брой от видовете дюни не е ефективно. Затова предлагаме да се ограничат всички действия, които спират естествените процеси във всички видове дюни. Например създаването през зимния сезон върху зараждащите се подвижни дюни на насипи от пясък посредством тежка строителна техника спира естествените процеси върху останалите видове дюни зад тях и в крайна сметка ще ги превърне всичките в облесени дюни. В този смисъл предлагаме да се въведат ограничения и върху действията на концесионерите и наемателите на плажовете, които те могат да извършват върху зараждащите се подвижни дюни.

4.5. Ограничаването на преминаването, престоя и паркирането на пътни превозни средства не е достатъчно за опазването на дюните, необходимо е в тази забрана да се включат и трактори и самоходни машини, съгласно определянията на ЗДП, както и каруци, ATV и всякакви машини, задвижвани от двигатели.

4.6. Обръщаме Вашето внимание, че съразмерността на намесата на държавата във взаимоотношенията на гражданите е основен принцип в добрите правни системи. Забраната за поставяне на някои видове плажни принадлежности върху дюните, в определението на ЗУЧК (постелки, плажни дюшеци и други, използвани от посетителите на морския плаж) изглежда несъразмерна към целта на разпоредбата, а именно опазване на дюните. Това е особено забележимо при частта „други, използвани от посетителите на морския плаж“. Например децата на плажа използват надуваеми пояси, в случай, че едно дете постави пояса си върху дюни, разпоредбата на закона определя това им действие като нарушение и предвижда глоба от 1000 лева за родителите им. Считаме, че текста трябва да бъде прецизиран по отношение онези плажни принадлежности и случаи на тяхното използване, които биха довели до реален риск от увреждане на дюните.

4.7. Приложимостта на една разпоредба е от значение за нейното съществуване и прилагане. Коментиранията разпоредба касае няколко вида дюни, чиито граници не са различни на терен, а само част от тях могат да се намерят в кадастралните карти. Очакването гражданите да се разхождат с GPS системи с интернет връзка към КАИС и да съобразяват действията си спрямо тази разпоредба са нереалистични. Обръщаме внимание и на факта, че само за част от дюните съществува картиране, а част от картите на дюните са представени на интернет-сайта на АГКК само в pdf формат, който не позволява даже и при наличие на GPS устройство гражданинът да установи дали се намира върху опазваните видове дюни или не. Основавайки се на това, предлагаме ако текста се запази, той да създаде първо задължение на собственика на дюните да ограничи с ясни видими белези на терен къде са разположени опазваните видове дюни, за да могат гражданите да съобразят поведението си спрямо разпоредбата.

5. Относно предложените изменения в наказателните разпоредби в § 32 и следващи

5.1. Предложените глоби имат еднаква ниска граница – от кметове до обикновени граждани, от незаконно поставяне на преместваеми обекти до поставяне на плажна кърпа – при всички случаи глобата започва от 1000 лева, което е неприемливо и несправедливо.

5.2. Предложените глоби и санкции имат прекалено широк диапазон – до 10 пъти между минимален и максимален размер. Практиката показва, че при липса на критерии в нормата, при съдебен контрол – съдът намалява често наказанието до минималното. Препоръчваме съотношението между минималния и максималния размер да не надвишава два пъти, като тежките състави на административните нарушения да бъдат изведени в самостоятелни текстове с отделни глоби/санкции.

- 5.3. Неразбираемо е защо се предвиждат административно наказателни мерки за нарушение на законовите разпоредби от юридически лица, които са в договор за концесия или наем с държавата? В този случай препоръчвам в глава втора и втора а да се предвидят общи текстове, че при установяване на нарушение по съответни членове на закона концедента/наемодателя е длъжен да развали съответните договори в 15 дневен срок по вина на концесионера/наемателя – това най-добре ще окаже превенция срещу нарушителите.
- 5.4. Съществуват необмислени текстове по отношение възможността юридическо лице да извърши съответното административно нарушение, като например да паркира върху дюни, да опъне палатка върху тях и т.н. Необходимо е прецизно оглеждане на текстовете с цел премахване на подобни недомислици.
- 5.5. Абсолютно е неясно защо при действия за увреждане на плажовете, трябва лица, различни от Министерство на туризма да съставят актове и да издават наказателни постановления, като например – МОСВ при ползване на пясък от плажовете (чл. 32 ал.6), МВР за незаконно поставяне на плажни принадлежности или паркиране и т.н. След като държавата е предоставила плажовете за управление на МТ, същото е длъжно да се грижи за тях като добър стопанин. Необходимо е преработка на текстовете с ясно разграничаване на функциите на отделните министерства в административно-наказателните производства по ЗУЧК.

С Уважение,

Тома Белев

Председател на УС

